

پنج شنبه 16 مهر 18 شوال 8 اکتبر

رحلت محمد بن ادریس حلی در سال 598 هجری قمری...

**رحلت محمد بن ادریس حلی در سال 598 هجری قمری**

خلاصه ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش:

ولادت:

او در سال 543 هجری در مرکز حله قدم به عرصه حیات نهاد، تولد او در يك خانواده روحانی و معنوی صورت گرفته است.

اساتید:

او از محضر ابن زهره فقیه نامدار کسب علم نموده است .

تألیفات:

او دارای تألیفات متعددی است کتاب نفیس و معروف او در فقه به نام (سرائر) است، تلخیص تفسیر تبیان شیخ طوسی و التعليقات حواشی و ایرادات بر تفسیر التبیان و کتاب (الودیعه) از معروف ترین تألیفات او می باشد.

گفتار بزرگان :

علامه نوری در فائده سوم از خاتمه مستدرک می نویسد : ابو عبدالله محمد بن احمد بن ادریس عجللی حلی، عالم بزرگوار و معروفی است که بزرگان فقها در اجازات خود به عظمت مقام علمی، فهم و دقت او اعتراف کرده اند و او را ستوده اند.

ابن داود در رجال خود می گوید: وی پیشوای فقهای حله، در علوم متقن و دارای تصنیفات بسیار است.

فقیه بزرگ، شهید اول (قدس سره) در اجازه خود او را با این عبارات : شیخ امام، علامه شیخ العلما و رئیس المذهب ستوده است.

محقق دوم نیز در اجازه قاضی صفی الدین می نویسد : روایت می کنم تمام تصنیفات و روایات شیخ امام سعید محقق، حبر العلما، فخر الملة و الحق و الدین، ابی عبدالله محمد بن ادریس حلی را.

شیخ حر عاملی در کتاب (امل الامل) می نویسد : دانشمندان متأخر ما، ابن ادریس را بسیار ستوده اند و کتاب (سرائر) او را با آنچه در آخر آن از کتاب و اصول متقدمین نقل کرده است، مورد اعتماد قرار داده اند علامه حلی و سایر علما، احوال او را در کتب استدلالی خود نوشته و اکثراً آن را پذیرفته اند.

شیخ یوسف بحرانی که از علمای معتدل اخباری است، در (لؤلؤة البحرين) می نویسد : وی فقیه و اصولی خالص و مجتهد صرف بود، او نخستین کسی است که باب نکوهش از شیخ طوسی (ره) را به روی دیگران گشود، و گرنه قبل از وی دانشمندانی که در عصر شیخ بودند، غالباً به روش شیخ عمل می کردند، تا آنکه نوبت به او رسید، آن گاه محقق اول (مؤلف شرایع)، و علامه حلی در موارد بسیاری به نکوهش وی (ابن ادریس) پرداختند، او و آرا و اقوالش را به باد انتقاد و طعنه گرفتند ولی حقیقت امر این است که فضل و بزرگواری او در میان شیعه منکر ندارد.

شهید سعید، قاضی نورالله شوشتری در کتاب نفیس (مجالس المؤمنین) می نویسد : در اشتعال فهم و بلند پروازی، از فخرالدین رازی بیش، و در علم فقه و نکته پردازی از محمد بن ادریس شافعی در پیش است، کتاب (سرائر) که از جمله مصنفات شریفه اوست، در دقت فهم و کثرت علم او دلیلی ظاهر و برهانی باهر است او را بر تصنیفات شیخ اجل ابوجعفر طوسی ابیات بسیار است و در اکثر مسائل فقهی او خلافی یا اعتراضی یا استدراکی است.

دوران:

شهر حله که بین کوفه و بغداد واقع است، از سرزمینهای رحمت خیز و برکت آفرین است که تا کنون علما و فقهای نامدار و خدمتگزار دین تحویل جامعه اسلامی داده است و چندین چهره سرشناس و معروف از فقها ما منسوب به آن منطقه هستند که روزگاری مرکز علمی و تدریس شیعیان بوده است.

علامه حلی در آسمان علم و فضیلت، و در میان انبوه فقهای نامدار شیعه، همچون يك ماه می درخشد و آرای فقهی، اصولی و منطقی او در کتابهای علمی از برجستگی خاص برخوردار است او یکی از استوانه های محکم و پایداری است که در حساس ترین مراحل فکری و اجتماعی شیعه درخشیده و اطراف خود را منور ساخته است .

او قطب دایره تحقیق و فضیلت، ستاره درخشان فقه و فقاہت و یکی دیگر از فرزندان شهر حله است شهری که به دستور

امیر سیف الدوله صدقه بن منصور مزیدی اسدی از امرا دولت دیالمه در سال 495 هجری قمری، بناگذاری و پی ریزی شده است، این شهر از روز نخست بر اساس تشیع پایه گذاری شده و از آن منطقه علما و بزرگان متعددی برخاسته اند که شرح حال برخی از آنان گذشته است.

ابو حمزه ثمالی از اصبع بن نباته روایت کرده است که می گوید: به هنگام عبور امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) به طرف صفین، همراه او بودم که روی تپه ای قرار گرفت سپس به نیزاری که میان بابل (عراق) و آن تپه قرار گرفته بود اشاره نمود و فرمود: شهری و چه زیبا شهری! عرض کردم سرور من، به شهری اشاره می کنید، آیا در اینجا شهری بوده است که آثارش از بین رفته است؟

فرمود: نه بلکه شهری به وجود خواهد آمد که به آن (حله سیفیه) خواهند گفت در آن شهر اقوام نیکوکاری زندگی خواهند کرد اگر یکی از آنان سهم خود را به خداوند نذر کند، وفا به آن می نماید.

وفات: در لؤلؤة البحرین از رساله مشهور کفعمی که درباره وفات دانشمندان نوشته است، نقل می کند که گفته است: ابن ادریس فرموده: من در سال 558 بالغ گشتم، سپس از صالح فرزند وی نقل می کند که گفت: پدرم محمد بن ادریس روز جمعه هیجدهم ماه شوال سال 598 هجری قمری وقت ظهر از دنیا رفت است.

کشته شدن «عزّ الدوله دیلمی» در سال 367 هجری قمری
«عزّ الدوله دیلمی» دومین حاکم از سلسله دیالمه بغداد، و فرزند مُعزّ الدوله در سال 367 هجری قمری کشته شد. عزّ الدوله بعد از پدر به امارت نشست اما به سبب خوشگذرانیهای مرسوم شاهان و بی تدبیری از امور مملکتی غافل شد. در دوران حکومت عزّ الدوله ترکان که از بهترین جنگجویان سپاه ایران بودند علم طغیان برافراشتند. همچنین عَصَدُ الدوله دیلمی که همواره به عزّ الدوله حسادت می ورزیدند از فارس به طرف بغداد لشکرکشی کرد. عَصَدُ الدوله در این حمله عزّ الدوله را دستگیر کرد اما به درخواست پدر خود رکن الدوله او را آزاد ساخت. عَصَدُ الدوله در حمله دوم خود به بغداد در زمانی که پدرش از دنیا رفته بود مجدداً عزّ الدوله را دستگیر کرد و این بار او را به قتل رساند.

تولد حاج میرزا حسین نوری در سال 1254 هجری قمری
حاج میرزا حسین نوری از فقیهان پراوازه مازندران در سال 1254 هجری قمری در شهر نور دنیا آمد. حاج میرزا حسین پس از اتمام تحصیلات مقدماتی، هم خود را به کسب علم حدیث معطوف داشت و از محدثان معتبر و توانا شد. حاج میرزا حسین نوری اندوخته های علمی خود را در آثار مکتوبش برای بازماندگان به یادگار گذاشته است. از آثار او «دارالسلام، اخبار حفظ القرآن و رساله ای در تاریخ موالید ائمه (ع)» را می توان نام برد.

تولد شیخ حسین بحرانی قطیفی در سال 1302 هجری قمری
شیخ حسین بحرانی قطیفی از نوادگان شیخ احمد آل بحرانی در سال 1302 هجری قمری در نجف دنیا آمد. بحرانی قطیفی مدتها همراه پدر خود در قدح زندگی می کرد از این رو به قدحی نیز مشهور است. بحرانی در قدح کتابخانه ای تأسیس کرد و آثار متعدد به نظم و نثر نوشت. از جمله آثار او «ریاض المدح و الرّثاء لِسَادَاتِ الْجَبَا، زُهَّةُ النَّاطِر، تصریح القلوب، منظومه های درامات و دیوان اشعاری در ثانی ائمه اطهار (ع)» را نام برد.

حاکمیت انگلستان بر سرزمین کانادا بر اساس معاهده پاریس در سال 1763 میلادی
سرزمین کانادا بر اساس معاهده پاریس در سال 1763 میلادی تحت حاکمیت و حمایت انگلستان درآمد. کانادا ابتدا در تصرف فرانسویها بود اما پس از اینکه تحت الحمایه انگلیس شد تا مدتها بین کانادایی های فرانسوی تبار که کاتولیک مذهب بودند و انگلیسیهای پروتستان مذهب ساکن کانادا کشمکش و درگیری ادامه داشت. کشور کانادا در حال حاضر تحت رهبری سیاسی انگلستان اداره می شود و حکومتش بصورت فرمانداری کل است؛ و فرمانده کل کانادا نماینده ملکه انگلستان در کانادا بشمار میرود.

امضای قرارداد «سیتو» در سال 1954 میلادی
قرارداد «سیتو» یا «دفاع مشترک آسیای جنوب شرقی» در شهر «مانیل» فیلیپین در سال 1954 میلادی امضا شد. پیمان سیتو با برنامه ریزی آمریکا و انگلیس میان دولتهای استرالیا، پاکستان، تایلند، فرانسه، زلاندنو، فیلیپین؛ آمریکا و انگلیس منعقد شد. به موجب این پیمان دولتهای عضو متعهد شدند که به هنگام تهاجمات نظامی خارجی به هریک از کشورهای عضو با بروز شورشهای داخلی در این کشورها، یا اجرای عملیات نظامی و تحریم اقتصادی واکنش نشان دهند، اما به علت تغییر اوضاع منطقه این پیمان در سال 1975 میلادی منحل شد.

تولد پل مولر مکتشف سویسی در سال 1899 میلادی
پل مولر مکتشف سویسی در سال 1899 میلادی بدنی آمد، وی فارغ التحصیل رشته شیمی بود و همین رشته تحقیقات وسیعی انجام داد. مولر پس از 350 آزمایش موفق شد ماده ای را کشف کند که امروز، د د ت نامیده میشود. این ماده حشره کش سایر قوی است و نخستین بار در جنگلهای بیرمانی از آن استفاده شد.

انفجار دومین بمب اتمی بر فراز بندر ناگازاکی در سال 1945 میلادی
دومین بمب اتمی بدستور ترومن رئیس جمهور وقت آمریکا در سال 1945 میلادی بر فراز بندر ناگازاکی منفجر شد. این اقدام جنایتکارانه استکبار جهانی به منظور شکست قطعی ژاپن در جنگ جهانی دوم انجام گرفت. به گزارش خبرگزاریها، تلفات ناشی از این انفجار د ر همان لحظات اول 80000 تن بود و با گسترش زمان بر شمار آنها افزوده می شد. گفتنی است که نخستین بمب اتمی در 6 اوت همین سال بر فراز شهر هیروشیما ژاپن منفجر شده بود.

استقلال سنگاپور در سال 1965 میلادی
سنگاپور جنوبی ترین کشور شبه جزیره مالایا در سال 1965 میلادی استقلال یافت. این سرزمین در سال 1819 میلادی به تصرف کمپانی هند شرقی درآمد. و تا سال 1867 میلادی مستعمره انگلیس بود. از سال 1946 میلادی در سنگاپور حکومت و مختار بر قرار شد و این سرزمین با عنوان دولت سنگاپور به فدراسیون مالزی پیوست. سر انجام سنگاپور در چنین روزی با خروج از این فدراسیون به استقلال رسید

کشور سنگاپور که از کوچکترین مناطق جهان است با 618 کیلومتر مربع در جنوب شرقی آسیا واقع است و گویی همچون قطره ای از نیمه غربی مالزی چکیده است. سنگاپور قبلا به شهر دریائی معروف بود و بعدا به شهر «شیر» مشهور گردید.

در این بندر كوچك و كشوری كه به شهر می ماند، پیروان ادیان در نهایت صلح و آرامش در کنار هم زندگی می كنند. مسلمانان آن از نژاد عرب، انونزی، مالیزی، چینی، پاکستانی و هندی می باشند و دومین گروه جمعیتی آن مسلمانان هستند. از 3 میلیون سکنه سنگاپور يك میلیون نفر اسلام را به عنوان آئین خود اختیار نموده اند. محله ای بنام محله اعراب دارد كه به مسلمین تعلق دارد و در آن آداب و رسوم و معماری و فرهنگ اسلامی مشاهده می شود. در گذشته اغلب ساكنین این محله عرب بودند ولی مهاجرین اندونزیائی، مالزی و برخی كشورهای دیگر در آن اقامت گزیدند. قدیمی ترین مسجد سنگاپور «مولوكا» نام دارد كه در سال 1820م احداث شده است. غیر از آن 150 مسجد در این كشور كوچك وجود دارد و مجلس العلما كه در سال 1968م تاسیس شده بر امور مسلمین و اماكن مذهبی نظارت دارد. جمعیت علما و حوزه های دینی و مراكز اسلامی با نشریات خود به تبلیغات دینی گسترده ای می پردازند و تعداد مجلات و تیراژ آنان قابل توجه می باشد. گاهی اماكن مذهبی و مساجد مسلمین در همسایگی معابد قرار گرفته است.